

GNIŪŽTĖ

Aš
sniego gniūžtę
nulipdžiau. Kišenėn įkišau.
Tačiau kažkas ją pavogė nakčia
Vandens pripylęs į
kišenę
tą.

NORĖČIAU

Kalėdoms norėčiau saliotų
ir mėlyno kalbančio liūto.
Norėčiau maišelio saldainių
ir rogių, jos traukiamos elnių.

Norėčiau dviejų šimtų knygų,
kuprinės, megztinio su grybais,
pieštukų, daug popieriaus balto,
kepurės, kad būtų nešalta.

Norėčiau dar rudo šuniuko
ir rogių nulėkt nuo kalniuko,
namuko medinio prie miško,
ten lapės bėgiotų su kiškiais.

Dar burtų lazdelės norėčiau,
kur-noriu-ten-nešk-mane skėčio –
manęs nieks namie nematyti,
lakiočiau per naktį lig ryto.

Skraidyčiau per dieną saulelą,
nešiotų visur mane skėtis.
Į Kiniją, Kongą, Panamą,
Ameriką, Kubą... Pas mamą...

O dar aš norėčiau ąsočio
ir džino didžiulio, besočio,
kuris vien manęs teklausytų,
sakyčiau: „To noriu ir šito.“

Dar liko gal trisdešimt norų.
Deja, bet miegoti jau noriu...
Per naktį šiek tiek pailsėsiu
ir vėl daug norėti pradėsiu.

SKAIČIUOTĖ

VIENAS tigras greitai bėga.
Meškos DVI po medžiais miega.
Kaip TRYS kiaulės namą stato,
KETURI vilkai nemato:
pro lėktuvo langą žiūri
į triukšmingą varnų būrį.

PENKIOS lapės knygą skaito,
ŠEŠIOS antys ieško vaiko.
SEPTYNI drambliai keliauja.
AŠTUONI arkliai iš naujo
dažo tvorą, garsiai žvengia,
karčiais kairę akį dengia.

Liūtai DEVYNI riaumoja,
DEŠIMT zebraų jiems mojuoja.
Taip skaičiuodamas nuo ryto
ėmė vaikas ir... užmigo.
Ššš... nežadinkim – neverta,
paskaičiuosim kitą kartą.

